Max Seltman

Čudoviti prizori iz Jezusovega življenja
Zadnji dnevi v hiši staršev

5. zvezek
Prevod: Sara Pavlič

Kazalo sebina
1. Jezus in Natan
2. Jožef v onostranstvu
3. Natan kot prijetelj
4. Jezus kot zdravnik in prijatelj otrok
5. Gabrijelovo sporočilo
6. Notranji klic
7. Jezus naznani svoje slovo
8. Natan gleda v svoj notranji svet
9. Iz Jezusovega notranjega življenaj
10. Posvetitev na hribu

Uvodna beseda

Za pobožnega bralca vsebuje tudi ta zvezek ponovni opomin, da bi se vedno še globlje vživljali v neskončno ljubezen našega Stvarnika in Očeta. Nehote nam pogosto stopijo solze v oči ob Njegovi službujoči ljubezni, s katero ljubi nas ljudi. »Pridite vsi sem,« nas kliče ta usmiljena ljubezen, »in Mi sledite v vedenje do te skrivnosti polne povezave, ki obstaja med vašim delom v zunanjem življenju in blaženo srečo v notranjem svetu.« Vsak naj se uči jasno razsojati, kaj on od vseh teh idej (ki od zunaj vejejo vanj enako semenu) hoče sprejeti v svojo lastno srčno pokrajino, da bo nekoč prinesla bogato žetev - (in česar ne, da ne bo dozorelo polje plevela.).
O ne sejte vendar plevela v nežna otroška srca! Gradite plemenita nagnjenja v njih, na čigar zrelosti se bomo nekoč vsi veselili.

1. Jazus in Natan

1 Smrt starega Jožefa ni povzročila veliko sprememb v hiši, ker je najstarejši sin Joel v dogovoru z starim Jožefom prevzel hišne posle in vodstvo. Marija je še nadalje skrbela za gospodinjstvo, tako da je v kuhinji in hiši vladal najlepši red. Medtem pa, ko je Jožef kot hišni oče prevzel tudi odgovornosti, ki so se tikale večnosti in so se vsi sinovi voljno uklonili njegovemu vodstvu, z izjemo Jezusa, ki služi Bogu na svoj način , se je ta odnos sedaj pomembno spremenil, kajti Jakob in mati Marija sta se sedaj držala Jezusa.

2 »Pozdrav Bogu! brat Joel!« s temi besedami vstopi Natan, neki starešina iz Nazareta, k Joelu v delavnico in karajoče govori dalje: »Vi ste pa sedaj zelo redko v sinagogi! Izgleda tudi, da niste potrebni tolažbe, kajti to se opaža, da vi grobišča vašega očeta ne obiskujete. Ali več ne veste, kaj ste dolžni v službi Jehove?«
3 »Brat Natan,« mirno odgovori Joel, »iz tvojega stališča kot duhovnika, bi bilo tvoje vprašanje meni upravičeno in zato ti bom odgovoril: Naš oče, kot tudi starešina je gojil službo božjo in molitve tu v hiši in noben duhovnik nam zaradi tega ni delal očitkov. Hišo z vsem sem prevzel jaz, torej tudi pravice; in četudi v občini nisem starešina, sem vendar to sedaj v Jožefovi hiši. Vselej nam je naša služba božja dajala najpotrebnejše, zato me čudi, da ravno ti, ki si bil z našim očetom tako složen, sedaj v naši hišni ureditvi vidiš pomanjkljivost.!«
4 »Brat Joel, čudiš se, da sem prišel k vam, da pa se ves Nazaret čudi nad vami, pa ne opažate? Pred vsem bi želel s teboj govoriti o tvojem bratu Jezusu, kajti On je slabši, kot kakšen pogan. Pri Jožefu smo veliko opravičili v njegovi slabosti nasproti Jezusu; tebi pa se ni potrebno ozirati nanj, ker je Jezus sin iz drugega zakona.«
5 »Zaradi Jezusa si prišel k meni?« vpraša Joel presenečeno. - »Ja! Že pred leti smo slišali vaše pritožbe nad Jezusom. Dneve in noči ste skrbeli in molili naj Jehova pomaga, sedaj pa za vas ne obstaja niti sinagoga več! Mi vemo, da se Jezus ne udeležuje nobene božje službe; in medtem ko ti opravljaš svojo pobožnost, hodi On po drugih poteh.« Ja, zakaj pa ne govoriš sam z Jezusom?« vpraša Joel »glej, tamle prihaja.« - Jezus vstopi, pozdravi in hoče iti k svoji stružnici. Tu pa stopi Joel proti Njemu in reče: »Jezus! Natan se pritožuje nad nami, predvsem pa nad Teboj, če hočeš se lahko o tem pogovoriš z njim.«
6 »Ja, prišel sem se pritožit,« reče vneto Natan, »nikoli te ne vidimo pri božji službi, jutranja in večerna pobožnost v hiši ti nič ne pomeni in Ti hodiš medtem osamljene in mogoče tudi prepovedane poti.«
7 Jezus odgovori: »So to vse skrbi, katere imaš zaradi Mene, ali te vleče še kaj drugega sem? Ti se pritožuješ da mi, s tem misliš Mene in Mojo mater ne prideva več k vam. Si se pa že kdaj vprašal, če Sinagoga tudi nas zadovolji? Moja mati hodi res rada k božji službi, vendar, kar pa zadeva Mene, Jaz tam nisem bil še nikoli zadovoljen!« -
8 »Jezus! To ti rečeš meni? Maziljencu rečeš, naša božja služba te ne zadovoljuje! Pomisli, jaz sem star preko sedemdeset let, ti pa še ne trideset. O sramota, to doživeti pri vas!
9 »Sramota imenuješ ti to, če Jaz kot po letih pomembno mlajši, nasproti tebi prosto in odkrito priznam Moje mišljenje. Bodi vesel, da Jaz vaše sramote ne razkrijem; kajti,

da ste vi vrgli oči na Mojo mater, odkar Jožefa ni več, vam je lahko dokazano! In samo zaradi tega Natan, Moja mati ne more priti več k vam, ker vas je tudi ona spoznala. Jaz pa služim bogu na Svoj način in to Mi daje več, kot vaša Sinagoga:« -
10 Natan se vznemiri: »Tako! Tu prihajam, da se pozanimam o vašem dušnem zveličanju in sprejmem od Tebe takšen odgovor, da ne vem, kaj naj nato rečem?- Glej, to je zame sveta resnost okrog Tebe!«
11 Jezus spregovori pomirjevalno: »Poslušaj Moj prijatelj, žal Mi je, da tudi nasproti tebi Svojega bistva ne morem spremeniti in ti hočem danes povedati, da je sanjač Jezus, posebnež vendarle nevarnejši kot izgleda!
12 In zato se ne prestraši, kajti enkrat morate to vendar izvedeti. Jaz čutim v Sebi poklicanost: da ljudstvo poučim o njihovem resničnem Bogu in Njegovem večnem kraljestvu! Vi pa ste vso dobro, resnično vero v Boga in Gospoda Sabaota uničili z vašo hinavščino in posebnimi pravicami, katere uživa tempelj. Samo v vas se naj še veruje. Samo vi ste izvoljenci in maziljenci in pustite ljudstvu hrepeneti po resnici o Bogu in resnični božji službi. Res znate brez vesti mahati z bičem, znate postavljati zakone in silne davke nalagati ljudstvu in pri tem oznanjati: To je volja Boga, zaradi vaše nevere! Toda motite se! Vi niste računali z Bogom! Jaz ti lahko iz pisma dokažem vse vaše vedenje in delovanje, toda vi ste tudi dovolj zviti, da si z drugimi mesti iz pisma vaše početje zavarujete. Zato Me je Bog poslal v vašo temno noč in svet, da bi enako ognjenemu snopu osvetlil vse vašo napačno delo in življenje. Kdor bo sedaj hotel to Mojo luč sprejeti vase in pričel živeti in delati po njej, ta bo v sebi spoznal, da vse, kar Jaz pričujem ni iz Mene, temveč je iz Boga. Kdor pa se bo hotel boriti z Menoj pred časom, so bo ob tej luči ožgal!«
13 »Oh - nad tem se jaz naj nebi jezil, ti mladenič, kateri ne išče nobene skupnosti s svojimi rodnimi - in vernimi brati, ki občuje več z Rimljani, pogani in brezbožniki, kot z lastnimi brati! - Toda ti ne boš prvi, kateremu bo tempelj spremenil mišljenje! Fuj, sramuje se Ti in Tvoja očetova hiša, takšno bedo zagovarjati!«
14 Resno spregovori Jezus: »Natan! Kdo ti daje pravico, Mene in Jožefovo hišo tako sramotiti? Res imaš pravico se zanimati o odnosih tu v Jožefovi hiši; todda sramovati nas, gre pa preko tvojih pooblastil! Zato vzemi to osovraženo besedo nazaj, da ne boš prvi, ki se bo na Meni ožgal!«
15 »Kaj? Ti širokoustnež in sanjač mi hočeš groziti?«
16 »Natan« vnema je dobra, toda prevelika vnema škoduje! Mene laahko sramotiš, Jaz ti odpuščam, ker ne veš kaj delaš s tem. Vendar, da ne boš naredil še večje škode, stoj tukaj in bodi nem, dokler ne boš pripravljen vzeti nazaj zasramovanja Jožefove hiše!« Mirno odide Jezus nazaj v hišo. Joel pa ostane in dela naprej.

17 Natan hoče oditi; toda težke kot železo so njegove noge; hoče klicati, vpiti, toda niti enega tona ne spravi iz sebe.Notranje se strašno bori proti temu stanju, toda obstaja brez moči - brez obrambe.
18 Ko Jezus v hiši naleti na Svojo mater, spregovori: »Mati, tam preko je prvi, ki se je hotel postaviti Meni na pot, da bi Mi ubranil tisto, za kar se Moja notranjost priganja! On pa ni sramotil samo Mene, temveč celo našo hišo, zato sem mu dal priložnost, da spregleda svojo krivico in jo popravi!«
19 »Jezus! - bodi pameten! Ne napenjaj loka h kazni! Kajti lažje je krivico povzročiti, kot dobroto izkazati! Resnično, jaz verujem v Tebe, verujem v Tvojo poslanstvo, - toda brzdaj se, kajti tudi v Tebi je še nemir in borba.«
20 »Mati! Ti ljuba dobra žena! Tvoja ljubezen je nebeško dobra in bo zemlji za blagoslov! Toda ljubezen tudi ne sme postati norost. Verjemi Mi, Jaz sem spregledal tega farizeja! Njegova notranjost je sedaj še polna besa in mržnje, vendar on se bo spremenil!«
21 »Jezus! - Mogoče pa bi bila le možna kakšna druga rešitev, kajti tempelj je in ostane Jehovina hiša. In kot si Ti nekoč rekel, ko smo te iskali in našli v templju: Ali ne veste, da moram biti v hiši Mojega očeta! Moj Jezus, ali res ni nobene druge poti - kot ta, katero si sam zarisal?« -
22 »Mati! Ti govoriš in misliš še zelo človeško. Jaz pa iščem, da uresničim božje, ne človeško. Če bi se Jaz oddaljil samo za en palec široko od Meni zastavljenega visokega cilja, potem bi postala vsa Moja borba nekoristna in rešitev vsega človeštva zapečatena. Razumi Me še naprej in imej tudi ti potrpljenje!«
23 »Gotovo moj Jezus! Jaz te želim popolnoma razumeti, Ti služiti z vso svojo materinsko ljubeznijo in Ti želim prihraniti vsako razočaranje.«
24 »Mati, če se hočeš učiti Mene razumeti, potem moraš tudi notranje hoditi za Menoj. Nič več gledati na ljudi, ali se ravnati po njih, temveč postati čisti sigurna, v popolnoma svojo lastno samozavest. Šele potem je premagana vsaka zapreka, katera nas v notranjosti še ločuje od nebeškega Očeta! Ali verjameš ti, najljubša mati, da bi bil čisto tvoj sin, če nebi prej postal božji sin? - Ti vprašuješ: Kako je sedaj to, ali nisi že dolgo božji sin? Glej, res sem Jaz to, ker sem to iz Boga! Toda Jaz želim to postati iz Sebe samega! In v tem, ko sem z največjo zvestobo in nenavadno vdanostjo v stalni poslušnosti, proti glasu Boga v notranjosti, izpolnjeval vse kar je potrebno za Mojo popolnost, bom kot človek postal Njegov Sin in s tem pokazal vsem ljudem pot, kako postati pravi otrok Boga!« -
25 »O Moj Jezus! Če nebi že dolgo vedela kaj hočeš, bi dvomila v Tebe! - Toda povej mi vendar: Kdaj boš tako daleč? Kdaj pričneš Tvoje veliko delo? -

26 Sedaj je vse tako lepo med nami! - Ničesar ne pogrešamo. Niti našega očeta Jožefa; toda ali bo tako sedaj ostalo? - To mi bo tako težko, vse skrbi okrog Tebe oddaljiti od mene; kdaj pa kdaj so vendarle tu!«
27 »O Moja mati! - Tega ti ne morem povedati, kdaj in kako bo klic Meni izrečen! In tako je tudi prav, ker se lahko še dnevno preizkušam, če sem resnično eno z Očetom. Kakor Jaz najdem mir ob mislih: »Moja ura še ni prišla!« tako se moraš tudi ti tolažiti. Vsi vi boste nekoč zato bogato poplačani, da ste Mi pomagali, da sem ohranil to zrelost: resnično iz Sebe - postal Sin Boga!« -
28 Medtem pa Joel, oprt na prejšnja spoznanja ni več pozoren na Natana in svoje delo mirno nadaljuje. Sedaj pa vstopi Jakob s svojim ročnim orodjem v delavnico, vidi Natana in ga pozdravi na Judovski način; Pri tem pa mu pade v oči Natanovo obnašanje, šele tedaj ga bolj natančno pogleda. Natan je notranje vznemirjen, ne more pa nič spregovoriti. Tu vpraša Jakob: »Kaj pa se je zgodilo s teboj Natan, da si tako tiho in vendar notranje tako vznemirjen; ti lahko kako pomagam?«
29 »Ne!« reče Joel Jakobu strogo, on je Jezusa obtožil in nas vse užalil in naj tako dolgo ostane tih in nem, dokler ne bo hotel tega zasramovanja vzeti nazaj!« - »Oh, tu pa bo lahko Jezus dolgo čakal, kajti Natan je nespravljiv! - Toda ali ne moreva Jezusa prositi, da bi naredil konec temu stanju?« In ko Jakob sreča Jezusa pri Mariji, spregovori: »O Jezus, jaz te prosim, podeli temu templarju prostost, kajti on izgleda usmiljenja vreden!«
30 »Ljubi Jakob, te je ganil samo izgled?« - odgovori Jezus; »bolj pravilno bi bilo, če bi te ganilo njegovo notranje stanje, kajti ono bi ti pokazalo drugačno sliko. To mu ne bo nič škodovalo. Ta lekcija naj mu samo koristi, ne škoduje. Naj končno spozna, da Jaz nisem več tihi Jezus! Kajti ravno Natan je največ pripomogel k temu, da so Me imenovali sanjač in materin sinček.«
31 »Toda Jezus! - Ali hočeš poplačati enako z enakim? Če bi sedaj nekdo prišel in videl Natana, bi moral verjeti, da Natan ni več pri zdravi pameti.« -
32 »Ne skrbi za Moja dejanja, Moj Jakob! Ti bi moral vendar poznati tvojega Jezusa, da Meni ni mogoče tukaj plačevati enako z enakim. To bi lahko bila samo resnična ljubezen, katero želim poplačati. Zato pustimo stvarem njihov tek.«
33 »Jezus! Mogoče bi mu lahko stal ob strani, če ti to dovoliš? Želel bi poskusiti, ga pripeljati na drugačne misli.« -
34 »Brat Jakob! V čast tvojemu dobremu srcu in tvoji dobri volji. Tega ti Jaz ne branim. Toda premisli: tu pri tem ne gre za Mene, tu se govori o notranji resnici in da, kjer Jaz pričnem neko delo, ga želim tudi dokončati. Kmalu, kar kmalu bo napočil čas, ko vam bom lahko rekel: naredite to! Ali: naredite ono! Toda sedaj še ne. - »Najljubši

Jezus! Kdaj pride čas?« vpraša Jakob odkrito, »tudi jaz hrepenim po tistem dnevu in uri, ko bodo vse v Tebi dremajoče čudovitosti razodete! Nič me potem ne bo zadržalo, stati popolnoma na Tvoji strani, kajti Ti pomeniš srečo človeštva!« -
35 »Dobro, pusti to brat!« - se brani Jezus. »In ti Marija, daj nam jesti, drugi bodo takoj prišli!«
36 »In Natan?« vpraša Marija boječe. -
37 »On bo tako dolgo stal, dokler se ne bo prebil do odločitve, nas, pred vsem tebe prositi za odpuščanje!«
38 »Jezus! Je to Tvoja nespremenljiva volja? - Ne dovoliš, ne dovoliš razgovora s Teboj?« -
39 »Marija, obstaja samo ena volja, katero Jaz priznavam in to je volja Boga,« spregovori Jezus resno. Bog ne dovoli s Seboj barantati, On je siguren v vsem! Ali verjameš, da je bilo to nekaj nedoločenega, ko se je praoče Abraham z Bogom pogovarjal zaradi Sodome in Gomore? Bodi sigurna, če bi Abraham vedel, da se v mestih nahaja samo pet pravičnih, bi dejal: »Zaradi volje teh petih - Te prosim usmiljenja! (Mojzes. 18; 22- 23) Toda Abraham je sam dvomil, če je bil samo eden notri in tako je hotel Bog preizkusiti samo Abrahamovo ljubezen in njegovo vero. Vso zgodovino Judovskega naroda lahko raziščeš in vsepovsod boš našla: Bog je siguren v vseh Svojih delih in ravnanju. Moja pot je čista in polna svetlobe. Kajti v Meni živi sedaj sigurnost: Vse kar Jaz hočem, bo uspelo, ker Mi stojijo vse moči na razpolago! In tako tudi tebi povem: Ne zadržuj Me! Jaz vem, kaj moram delati! Nobena sila Zemlje niti pekla, Me ne more v tem omajati, kajti v Meni je Bog in Njegove moči so Moje!«
40 Marija se prestraši, kajti tako resno Jezus že dolgo ni govoril.
41 Sedaj pridejo tudi drugi sinovi h kosilu in tu jim Joel pove:
41 »Poslušajte bratje, mi smo obtoženi, da premalo obiskujemo Božjo službo! Natan, ki nam je to sporočil in našo hišo še težko osramotil, stoji sedaj tam v delavnici in se ne more premakniti iz mesta, ker mu je Jezus dal okusiti Svojo moč! Jaz pa vse prisrčno prosim: Ne bodite pozorni na to, kaj se bo o nas govorilo, temveč se z ljubeznijo in prijaznostjo srečujte z vsemi.«
42 Jakob reče: »Bratje! Joel ima prav! Ostati samo v miru in ljubezni, to je najboljša zaščita proti izprijenosti ljudi. Mi pa vemo, koga imamo v naši sredini in se nam zato ni treba bati sveta! Varujmo pa se samo malo pred razglašanjem, kajti s tem bi našemu bratu Jezusu otežili Njegovo delo. Od kar ni več očeta, leži dvojni blagoslov na nas! Jaz sem takšnega mišljenja, da bo Jezus sedaj hodil bolj in bolj za Svojim notranjim poklicem, mi pa prispevajmo, da se bo Njegovo delo dovršilo.«

43 »Moj ljubi Jakob,« reče Jezus resno, »pusti to govorjenje! - Kajti Jaz delam samo, kar hočeš in moram! Samo molčali naj bi vsi o Meni, potem si ne bo upal noben človek in tudi noben templar nad vas. Če pa v tem ne boste pametni, bo tako sovražnik vse ljubezni in resnice postal predčasno na nas pozoren, potem Mi je toliko težje si priboriti in izbojevati, ker Jaz vse nevidne sovražnike ne samo občutim, temveč tudi vidim! Kolikokrat ste se čudili nad Mojo osamljenostjo: »Jezus gre molit« ste res govorili, niste pa mogli razumeti, da se je mogoče samo v molitvi in notranjem miru vrasti v Boga. Če bi to opustil, nebi stal tako blizu cilja in tudi ne gledal tako jasno naloge, ki Me še čakajo.«
44 Marija pa pri jedi ne more ostati mirna, kajti templar ji ne gre iz glave. Tu pa ji reče Jezus: Mati! - Potrpi samo še kratek čas; Kmalu bo to tako daleč, da se bo lahko zopet premikal. - Samo še kratek čas bom živel med vami! Kmalu Me bo Oče poklical k delu, za izpolnitev! Potem vas bom zapustil in odšel tja, kjer Me bo rabil Moj Oče!« -
45 »Jezus! Ne zapusti nas!« zakliče Joel prestrašeno. »Tvoji ljubezni se moramo zahvaliti za toliko dobrega in koliko krivic smo Ti pogosto prizadeli. Oh, če bi bil naš oče Jožef vendar še pri nas!« -
46 »Bratje! Vaš oče Jožef ve tudi sedaj za vse in njegova ljubezen se vedno trudi, daleč od vas držati vse, kar bi vam lahko škodovalo. - In ravno danes vam želim dati o tem potrdilo, kot znamenje velike milosti in čudovitosti Boga, kajti tudi vi ste postali zrelejši! Sedaj pa vsi utihnite, notranje popolnoma tiho!« -

2. Jožef v onostranstvu

1 Predmeti v sobi se zrcalijo v svetlem blišču, nato izginejo pred njihovimi očmi tudi stene in vsi se znajdejo v nekem čudovitem vrtu. Kot hiša visoke palme in sadno drevje težko obloženo z zrelim, dišečimi sadovi, razširjajo svoje veje in dajejo blagodejno senco, katera pa ne hladi, temveč ogreva. Pod tem drevjem sede mnoga čista, angelom enaka bitja in uživajo od teh sladkih sadov. Jožef, kot lastnik in gospod tega vrta, ne kaže nobene sledi o starosti in utrujenosti, temveč veselo in živo ponuja svojim gostom naj si postrežejo.
2 Eden izmed njih sedaj govori: »Brat v Gospodu! Eno silno, veliko vprašanje nas zaposluje in upamo, da bomo pri tebi našli odgovor. Ti si iz Zemlje. Doživel si največji milostni akt, katerega sme kakšno umrljivo bitje doživeti in tako te vprašamo: Ali nimaš velikega hrepenenja nazaj po Zemlji, ker vendar Gospod ni tu, ampak biva na Zemlji?! Mi si ne moremo predstavljati, da si ti, ki si nosil Gospoda na tvojih rokah, sedaj lahko srečen, ko si daleč od Njega!«

3 »O vi dragi;« smehljaje odgovori Jožef, »ali ne vidite, da sem popolnoma srečen tu? - Kajti to, kar si vi predstavljate kot blaženost je bila zame samo priprava na to. Vi pozabljate, da sem jaz takrat res nosil Gospoda od večnosti do večnosti na svojih rokah, toda ne v svojem srcu! Sedaj pa On živi v meni in jaz živim v Njem! To pa je veliko več, kot vsa mišljena blaženost na Zemlji. Kajti, kaj so vse kreature, kaj so vsa bitja brez Njega? Nič! Njegov dih lahko vse prepiha! Kaj ste vi v vašem svetu? - Nič, kljub vsej modrosti in pameti! Kajti samo eden Njegov dih in vse lahko preneha. Kdor pa se trudi nositi Boga in Njegovo življenje v sebi, ustvarja in oblikuje v močeh iz Boga in nič ne more nekaj od teh del razdejati! Poglejte tale moj svet z njegovimi vrtovi! Razširjajo se do vse neskončnosti in lahko hranijo ne samo vse ljudi te moje Zemlje, temveč tudi vsa bitja vašega sveta. Glejte, kako sem se nekoč, kot zemeljski človek trudil vse izpolnjevati po postavi, kolikor daleč mi je bilo mogoče; tako ni rasla v meni samo zavest: Jaz služim Bogu, temveč: Bog služi tudi meni. In s tem so rasle tudi moje sposobnosti vedno bolj, služiti temu večno neminljivemu! In v tem živim sedaj tudi tu! Če pa bi se v meni dvignila želja ali hrepenenje: Oh, da bi lahko bil še enkrat pri svojih ljubih na Zemlji, je takšna želja že tudi izpolnjena, takoj ko hrepenenje doseže pravo stopnjo! Mojega Gospoda, tega čudovitega in svetega Boga pa nosim v sebi, kot živ spomin! In ko bo Njegovo od večnosti naprej predvideno delo nekoč dopolnjeno, potem bo On osebno povsod tam, kjer bo ljubezen dosegla najpopolnejšo stopnjo!«
4 Strmeč poslušajo ta čudovita duhovna bitja Jožefov govor; tu pa stopi naprej en angel in reče Jožefu: »Brat v Gospodu! Tudi tvoji otroci smejo danes z nami uživati od tvoje ljubezni! In kmalu nastopi tisti trenutek, ko bo Gospod za vse, vidno in slišno pričel Svoje delo!« -
5 Počasi se zopet razblini Mariji in bratom to duhovno doživetje. - Nato reče Jezus: »Bratje! Ali ste sedaj prepričani, da se naš oče Jožef lahko na vsem tu udeležuje? Natanko tako, kot vi, je tudi on poučen o Mojem naklepu; In tudi on doprinaša v duhovnosti za to, da Moje delo uspeva! Toda sedaj bodite še nekaj časa mirni, kajti Natan se je premagal in prihaja.«

3. Natan kot prijatelj

1 Vrata se odprejo - in »Hvala Bogu, da ste tukaj, kajti jaz želim vas vse, tudi Tebe Jezus, prositi odpuščanja!« spregovori Natan in ponudi Jezusu in Mariji roko! »Jaz sem slabo ravnal z vami in vidim sedaj mojo krivico! Oprostite mi in ne nosite nič za menoj, vendar molčite pred vsakomur!«
2 »Ljubi Natan,« reče Jezus, »to je pravično od tebe, da si prišel in prosil odpuščanja.

Nič ne delam rajši, kot odpuščam! In, če bi stokrat slabše postopal z Menoj in z Jožefovo hišo, bi ti oprostil, če bi prosil iz globine tvojega srca za oprostitev.«
3 »Sprejmite zahvalo za to besedo! Toda imejte tudi potrpljenje, kajti jaz sem v tem napačnem duhu postal velik in star! Toda smem tudi verjeti, da ste mi vse oprostili?«
4 »Verjemi to!« reče Jezus, »in za dokaz pridi, sedi za mizo in se udeleži našega preprostega kosila.«
5 »Kaj, še tudi to? Oh, kako smo vas slabo poznali. Vi plačujete slabosti z ljubeznijo?«
6 »Ne sprašuj, Natan! To je največja sreča človekovega sina, če nekdo, ki je zablodil, spregleda svojo zmoto! Če pa hočeš tudi ti biti in ostati srečen, potem skušaj zablodele zdraviti od napačne in zmotne zablode in Bog ti bo to očitno poplačal! Čas je tu, ko se nam Bog razodeva in se hoče še nadalje razodevati; in tukaj Bog ne more najprej vprašati tempelj in njegove služabnike: Ali smem?« To je sveti red okrog tega duha! Zato, če hočeš postati resnično srečen: Spoznaj tvoj resnični notranji jaz! Kajti Bog gleda samo na srce in se nikoli ne ravna po ljudeh.«
7 »Jezus! Ti govoriš, kot bi Boga bolje poznal kot jaz! Dobro sem spoznal preizkušnjo Tvoje moči in si nebi želel to še drugič s Teboj pokvariti; toda, kar Ti tu pripoveduješ je zame preveč neverjetno! Kajti tudi jaz poznam zgodovino naroda Izraelcev in sem bral marsikatera božja razodetja v Mojzesu in prerokih! Od kot pa Ti jemlješ to moč je meni nerazložljivo in prav tako Tvoja vera o božjih razodetjih!
8 »Natan, najprej jej in pij pri naši mizi,« reče Jezus, »da bo tudi za gostoljubnost poskrbljeno! - O vsem drugem pa bomo govorili pozneje, ker ti nočem ničesar vsiljevati! Samo eno želim doseči: da opustiš vso sovražnost, ki te je proti Jožefovi hiši tako ogorčila! - Bodi vendar naš prijatelj, kot si bil Jožefov prijatelj! Potem boš premagal vso nizko strast in mi se bomo veselili kadarkoli se boš pri nas oglasil. O Meni pa seveda ne smeš misliti, da Jaz s tujimi ali celo z zlobnimi močmi delujem; kajti potem se boš oddaljil od Mene in Mojega bistva!«
9 »Jezus, Jezus! Ti človeška uganka!« zakliče Natan. - »Enkrat poln ljubezni, nato zopet poln skrivnostnih moči! Tam preko v delavnici kaznjenec in tukaj ravno nasprotno! Kaj je pristno na Tebi? Če jaz Tvojih staršev in bratov nebi tako dobro poznal, bi moral misliti, da nosiš v sebi dve naravi.«
10 »Natan! Še nikoli Mi ni mogel nihče očitati, da mu nisem ponudil ljubezni! - Kar pa se je zgodilo v naši družini nenavadnega, se je zgodilo samo zaradi Moje volje. Če pa ti misliš, da sta v Meni dve naravi, ti moram povedati, da se silno motiš! Moja notranjost je tudi Moja zunanjost! Toda pri tebi, kot pri vseh drugih ljudeh, je notranjost čisto drugačna kot zunanjost!«

11 »Kako to misliš? Tu pa te sploh ne razumem!« reče Natan.
12 »Ker Me nočeš razumeti!« odgovori Jezus. »Kajti takšen človek, ki dela drugače, kot misli in govori, ima dve naravi, ker je njegova notranjost nasprotje tistemu, kar na zunaj predstavlja. Če pa se človek trudi biti odkritosrčen, da bi svojo notranjost postavil resnično navzven, tisti je premagal zunanjega človeka in je postal »eno« s svojo notranjostjo! To je bila Moja borba do danes. In, če sem to s sveto resnostjo dosegel, ste se smejali nad sanjačem in fantastem. Toda sedaj se kaže izdelek te Moje enosti v meni! Jaz bom Nazaret zapustil in šele takrat boste spoznali, kaj ste na Meni zamudili! Kajti, kdo so Moji prijatelji, razen Mojih bratov? Rimljani, mračni pogani, toda zato boljši ljudje, katerim ni bilo težko spoznati Mojo dobro in odkritosrčno voljo. Vi vsi pa, največ pa templarji, imate zame samo zasmehovanje. Glej, če ti misliš, da te hočem spreobrniti do Mojega nazora, potem se zopet motiš! - Kajti samo to bi rad dosegel, da bi ti ostal stari prijatelj hiše in tvoje prijateljstvo ohranil, kadar Me ne bo več tu. Kajti Mene bo tempelj sovražil, zasledoval in preganjal; to pa naj velja samo Meni! Skrbi za to, da mržnja ne bo prešla na Mojo mater in brate!«
13 »Jezus, to pa ti obljubim. Toda, kako pride do tega, da bežiš pred templjem in se ga bojiš? Kakor govoriš, nosiš v sebi moči, da lahko vse premagaš, zakaj jih ne preizkusiš na templju in njegovih služabnikih? Tu moram spet dvomiti in ti moram reči, da se ne obnašaš tako, kot nekdo, ki ima nekaj velikega pred seboj!«
14 »Natan, če bi Me poznal, bi vedel da Jaz strahu ne poznam. Kajti vso oblast Mi je Oče, ki je v Meni, izročil Meni. Vendar nisem poklican, da bi tempelj preoblikoval, temveč, kot resnični človek pričati o večnem in resničnem božjem življenju v notranjosti in svetiti iz luči, katera je Bog Sam, kot večna ljubezen. Toda tebi je to vseeno, ker drugače bi se lahko z Jožefom že marsikdaj pogovarjal o tem.«

4. Jezus kot zdravnik in prijatelj otrok

1 Bratje gredo sedaj zopet na svoje delo. Kar naenkrat postane na dvorišču živahno. Nenadoma se odprejo vrata in neka žena, kateri sledita dva jokajoča otroka, hiti proti Mariji in jo z glasnimi besedami prosi za pomoč; kajti vdova iz sosednjega posestva je padla in izgleda, da si je zlomila nogo.
2 Marija hoče takoj oditi; tu pa reče Jezus: »Mati, ostani s sosedo in otroci tukaj! Natan je zdravnik, Jaz pa ga bom spremljal.«
3 Natan presenečeno vpraša: »Kaj pa Ti hočeš zraven?« - »Moj Natan, Jaz grem s teboj,« odgovori Jezus, »ker želim pokazati: da imam tudi Jaz sočutje!«
4 Brez besed odideta. - Kmalu prispeta do hiše in vidita že pri vstopu, da žena

prestaja velike bolečine. Ko jo Natan hoče preizkusiti še glasneje zastoka. Tu pa reče Jezus: »Ti ji povzročaš še več bolečin, kot je potrebno! Pridi in pusti Mene, da se dotaknem zloma.«
5 »Ti? - Ti si vendar tesar in ne zdravnik!«
6 »Tudi kot tesar si lahko zdravnik!« odgovori Jezus in ga potisne na stran. Nato Jezus iztegne obe roki in blagoslovi ženo; poklekne na tla, položi previdno svoji roki na mesto zloma in njen jok takoj utihne - po par minutah je vse ozdravljeno! Sedaj vodi On ozdravljenko k njenemu ležišču in reče: »Tako Ada, leži sedaj mirno in se zahvali tvojemu Bogu, ki te je pozdravil, iz najglobjega srca! V bodoče pa se vadi hiteti počasi!«
8 Brez razumevanja gledata natan in tudi Ada Jezusa. On pa reče: »Verujta Mojim besedam in dajta Bogu čast! Kajti Bog lahko pomaga samo tam, kjer mu pride vera nasproti.« Nato se obrne za odhod. Njemu sledi presenečeni Natan, ki končno spregovori:
9 »Jezus, kaj pa je bilo zopet to? - Ti mi postajaš vedno bolj skrivnosten! Kajti žena je bila zapisana smrti; vnetje je že nastopilo.«
10 »Ja, Natan, hitra pomoč je bila potrebna! Tebi pa hočem dokazati: da človek, ki postane v sebi z Bogom »Eno« ukazuje tudi močem in silam, katere je sprejel od Boga. V temelju je tu pomagal samo Bog, jaz pa sem dodal Mojo voljo, zaupajoč v Njegovo pomoč za to!«
11 »Lahko tako tudi drugim pomagaš - tudi meni?« vpraša Natan.
12 »Prav gotovo, če lahko verjameš, da ne jaz, temveč Bog v Meni ti bo pomagal, tako boš tudi ti spoznal božjo dobroto in pomoč.«
13 »Jezus, Jezus! To naj dojame, kdor to lahko, jaz tega ne morem. To je za mene, starega moža preveč! Zato mi oprosti, jaz moram domov, drugače bom postal norec!«
14 »Pojdi potolažen, toda ne pozabi priti spet! Kajti lahko bo prišel čas, ko Me boš zaman iskal!« Oba se ločita - Jezus razmišljajoč, Natan pa preganjan od nemirnega duha!
15 Jezus gre domov. - Mariji je medtem uspelo pomiriti otroka, sosedo pa poslati domov. Ona pogleda Jezusa in takoj ve: Bog je zopet milostno pomagal! »Saj ni bilo tako hudo?« vpraša. »Bile je še hujše! In brez pomoči bi bila oba otroka siroti! Toda ponovno se Mi je izpolnila želja: Bog je dal, Jaz pa sem bil služabnik.« Jezus nato vse pove, toda tiho, da oba otroka nista zvedela resnice!
16 Marija držeč svoje roke na razbijajočem srcu vpraša: »O Jezus! Kaj bi se zgodilo, če nebi bilo Tvoje pomoči?«

17 »O mati! - Ti bi imela pač dva otroka več! In to tebi sigurno nebi delalo preglavic, nadomestiti tudi to materinsko mesto.«
18 »Toda, kje je Natan? Je on ostal še tam?«
19 »Ne, on je odšel domov! Toda on ne bo našel miru, kajti Jaz sem postal zanj prevelika uganka!«
20 »O Jezus, zakaj Te je tako težko razumeti, le zakaj. Saj tudi nam gre ravno tako, kako smo vsi trpeli zaradi tega? Vidiš, ta vprašanja se vedno znova pojavljajo.«
21 »Moja mati,« odvrne Jezus mehko, »Jaz bi rad vprašal vas: Zakaj ste tako težko dostopni za Duha vsega življenja? Kako jasno se Meni kaže in oznanja vse življenje, kajti Jaz sem predrl vsak zakaj! Vi pa bi s tem dosegli največji blagoslov, če bi tudi vi vsa vprašanja, vsak pomislek postavili daleč za vami in na njihovo mesto postavili zaupanje. Kaj je Meni v borbi dajalo to moč? - Moje zaupanje - Ne Meni samemu, ne, temveč do Mojega in vašega Boga, ki živi v Meni in Jaz skozi Njega! Tu leži Moj temelj in na tem gradim! Katerega je spoznal že Mojzes. Ta podlaga zaupanja v Boga je sveti temelj, ki Mi je tako postal še tisočkrat jasnejši! Dokler pa ta temelj in podlaga, pa če bi bil še tako svet, ne postane tvoj lastni, se moraš bati, da ga izgubiš! Večni Bog, je Moj resnični življenjski temelj in Njegovo moč in oblast občutim vedno bolj v Sebi! In Njegovo gospostvo Me tako jasno izpolnjuje, da hočem živeti samo po volji in željah Mojega Boga! O Marija! O žena in mati! - Za tebe Moje sveto bistvo in življenje manjka vam vsem še pravo razumevanje!«
22 »Toda Jezus, ali Te mi še vedno ne razumemo?« vpraša Marija prestrašeno. - »Kako pogosto si se veselil, ker smo Te razumeli, danes pa praviš zopet tako? Danes si resnično nerazumljiv!«
23 »Ja mati! To mora biti povedano, ker se vi še veliko preveč ukvarjate z Mojo osebo! In ravno to je stranska pot! Samo z duhom v Meni se morate ukvarjati, šele potem vam bo veliko na Meni postalo jasno. Danes ste videli starega očeta Jožefa v onostranstvu! Ali verjamete, da on visi še na starih zakonih in prerokih? O ne! Njegov notranji duh, katerega je s težkimi žrtvami obudil v življenje, mu je ustvaril njegov čudoviti svet! In ta duh je pravečni Božji Duh in ravno ta leži, kot iskra tudi v vas vseh.«
24 »Jezus! Če govoriš tako prepričljivo, potem govori v meni: Ja, Ti imaš prav! Ko pa sem zopet sama, tedaj pa se mi zdi pot predolga, preden bom tudi jaz dosegla ta cilj!«
25 Tu pa se odprejo vrata in Ada ozdravljenka, vstopi noter. Oba njuna otroka ji skočita nasproti in jo potegneta k Mariji.
26 Ada pa spregovori ganljivo: »O Ti dobri Jezus! Kakšno dobro delo si mi izkazal!

Kajti strašna je bila bolečina, katero sem prenašala! Pokaži mi samo enkrat Tvoje roke, kajti tako blago in nežno se me ni nobena roka dotaknila in vsa bolečina se je takoj zmanjšala.!
26 »O žena, kaj naj bi naredil?« se brani Jezus. »Pri vsem pride vedno na to, da se ne izgubimo in takšne stvari gledamo s pravimi očmi! Zahvali se Bogu in mu poklini čast. Vse drugo pa je odveč!«
27 Glej! Tvoja naglica in nejevolja, katero si imela sta te oropali vse previdnosti in tako se ni moglo zgoditi drugače: ti si padla! Toda Bog ne pošilja zla za trpinčenje, temveč samo dopusti zlu, da te preizkuša! Izlušči iz tega postopka najboljše ven in ti boš Gospoda Boga samo hvalila in se mu zahvaljevala!«
28 Sedaj pridejo tudi bratje, kajti tudi oni so slišali o tej nesreči in Jakob meni: »Mene to nebi čudilo, če bi Ado zaradi tega doletela še velika sreča. Kajti Jezus še pravzaprav ni še nikoli šel k nobenemu bolniku posebej; samo, če je med potjo srečal trpeče, je imel za njih čudovito tolažbo in ljubeče besede.«
29 Soseda vzame sedaj svoje otroke in se hoče posloviti, tu pa reče Marija: »Ada, ne pozabi besed našega Jezusa in pridi zopet!«
30 »Nikoli ne bom pozabila tega dejanja ljubezni, katerega si mi danes izkazal,« reče Jezusu; »In na Tvoje roke bom mislila ves čas mojega življenja, kajti iz njih priteka moč in balzam!«
31 »Pojdi z Bogom! - Prični vse samo v Njegovem svetem imenu in bodi blagoslovljena sedaj in v naprej!« odgovori Jezus.
32 Mala deklica pa se pririne do Jezusa in reče: »Ti ljubi, dobri Jezus, si ozdravil mojo mamo! Zato te hočem vedno resnično ljubiti! In če bom molila k Bogu, ga bom prosila, da bi lahko še druge ozdravil!«
33 »Delaj to, moja mala Lea in Me obdrži v ljubezni, kajti tudi jaz tebe ljubim; In tako Me lahko tudi večkrat obiščeš, vendar moraš pred tem vedno vprašati tvojo mamo.« Mala Lea se privije k Jezusu medtem, ko je mali stal ob strani in zato ni imel poguma. Tako gre vdova s hvaležnim srce z svojima otrokoma nazaj domov, toda v njenem srcu vstaja velika slutnja: Jezus je več kot navaden človek!

5. Gabrijelovo sporočilo

1 V Jožefovi hiši se bratje še živahno pogovarjajo o tem slučaju. Jezus pa tiho odide, usmeri Svoje korake proti bližnjemu griču in tam opravi, kot vedno Svojo pobožnost. Njegove misli blodijo po preteklosti - in čez nekoliko časa po prihodnosti.
2 »O Oče, Ti ljubezen ljubezni! Ti Bitje iz katerega izhajajo vse blaženosti! - Zopet sem povezan s Teboj v Meni! O Ti ljubezen! Ti sveto življenje! - Kdaj pokličeš k

delovanju? Vroče notranje zahteve zaposlujejo Moje bitje - in želim služiti samo Tebi, samo služiti, služiti!«
3 Jezus je sam. Okrog njega je vse tiho in tudi v njem je sveti mir. Od daleč še zveni klic nekega čuka in noč hitro nastopi. Ena jasna noč in zvezdnata noč zažari v najlepšem lesketajočem se blišču. - Zvezdni utrinek se loči in preleti del vesolja. Jezus pa komaj da obrne Svoj pogled tja, kajti On si ogleduje pokrajino in zvezdnato nebo od znotraj.
4 Tedaj stoji pred Njim sijoča postava, se globoko prikloni in reče: »Gospod! Gospod! V velikem vesoljnem prostoru je čutiti novi poteg, sveto vejanje in vsa bitja so napolnjena z zahtevo, da bi resnično zvedela od kot ta poteg prihaja! Mi vemo, da si Ti Zemlji! Mi vemo, da je Tvoja sveta volja, o tem molčati! Toda Gospod! Gospod! - Sedaj pa ne moremo več molčati, kajti Tvoja notranjost sveti na tej Zemlji enako soncu! O Gospod! Zakaj še dalje molčati? - Zakaj ne smemo - enako Tebi - delati in pomagati?«
5 »Moj brat, ti Moj glasnik! Ti si bil prvi, ki je nekoč oznanil Moj prihod in porod in od veselja je žarelo tvoje srce enako opoldanskemu soncu! Vsi blaženi in vsi tisti, ki so bili na najboljši poti, da to postanejo, so se veselili in vriskali ter verovali, da je to največja sreča. Toda tisti, kateremu je veljala vsa ta sreča in veselje, se je prikril popolnoma v človeško in veselje se je ohladilo. Vendar sedaj živijo v upanju, da se morajo vendar vse čudovitosti nekoč razodeti. - Zvesto ste pripravili vse vaše delo in niti eden si ni zaslužil graje. - Toda Moj ljubi Gabrijel, čas še ni napočil! Kakor vi vsi čakate, na vam dobro poznani Božji klic, tako čakam tudi Jaz! In vedno znova je treba preverjati, če je res vse, tudi najmanjše v Meni resnično na novo poduhovljeno!«
6 »Gospod! Gospod!« reče Gabrijel, »mi, kot Tvoji najzvestejši služabniki stojimo včasih v Tvoji bližini, ko ti vse moči v Tvoji notranjosti postavljaš nasproti nizkosti. Mi smemo samo gledati in smemo v naši notranjosti samo prositi: O Gospod, dopusti, da ti pomagamo! Toda Tvoja volja nam ne dovoljuje! - Sovražnik vsega življenja je s tem tudi nas zaposlil; toda niti v enem samem slučaju nas ne more omajati. Sedaj pa je nastopilo drugačno stanje, kajti vse človeško spada pod Tvojo voljo! In v vseh nebeških sferah občuti vsak prebivalec: O Zemlja, sedaj je izpolnjen čas, ko ti, kot najmanjše stvarstvo zaslužiš največjo pozornost. Kajti vse je v upanju: Gospod bo sedaj razrešil prekletstvo, ki se drži vsega stvarstva; In Ti, kot Jezus si vstopil v središče!«
7 »Sigurno Moj brat,« odgovori Jezus resno, »to je vse pravilno in resnično. Toda pomisli, obdržijo se samo sadeži, ki so resnično dozoreli! Oh, to še dolgo ni tako

daleč. To zahteva še veliko borbe, veliko zvestobe in ponižne vdanosti! Toda eno ti povem danes: Oznani na vseh svetovih: »Delo rešenja je nastopilo zadnji stadij!« Človeški sin ne bo nič več vsega skrivnostno prikrival, temveč to naj postane očitno: Bog je postal človek! In vso človeštvo bo s tem usposobljeno, vse v sebi spremeniti v božansko! Sedaj velja to še dopolniti, kar je bilo do sedaj sovražniku vsega življenja zmagovito odvzeto. Zato opravljajte sedaj dalje vašo službo v stari požrtvovalnosti!«
8 Angel se globoko prikloni in Jezus je zopet sam.

6. Notranji klic

1 Nato odide Jezus domov, kjer je Marija še opravljala delo. Ko Jezus vstopi, dvigne Marija pogled; Jezus pa gre proti njej in reče:
2 »Mati! Sedaj sem na cilju! In nič več dolgo ne bom ostal v hiši pri tebi in bratih. Ti veš za kaj tu gre. Jaz tega klica ne smem pustiti neuslišanega, kajti naenkrat mi je vse jasno! Kar je bilo danes preko dneva še temno, je sedaj postalo v Meni vse osvetljeno! Sedaj sem povezan z vami in se ne morem nič več ločiti od vas, čeprav bi bil telesno lahko oddaljen milje daleč. O Marija, če bi ti lahko občutila to veselje v Meni, bi rekla: Jezus, zakaj še ostajaš v Nazaretu? - In Jaz bi ti moral odgovoriti: Samo še kratek čas - ker Jaz ne naredim nobenega koraka brez globoke spoznane svete Božje volje! Kar sem do danes naredil in deloval, sem delal pravzaprav iz Sebe, ker sem Božje cilje dobro osvetljene, toda kot izven Mene, videl ležati. Vsa Moja prizadevanja in borbe so veljale tej nizkosti, temu človeškemu, ki se je zoperstavljalo Božjemu v Meni. Zaključna borba je bila lahka in se je ne da primerjati začetkom. Kajti sedaj ne delujem nič več Jaz, temveč Oče ali Bog deluje sedaj v Meni. To mi je danes tako jasno prišlo v zavest.«
3 »Jezus!« - zakliče Marija, »je to sveta resnica, ali se ne moreš motiti?«
4 »Žena! Zakaj Mi nočeš verjeti?« ji odgovori Jezus. »Zakaj si ti prva, ki v takšne Moje besede dvomi? Zapomni si: Moti se lahko vsak človek, toda ne Bog! - In Bog prebiva sedaj v Meni! In sedaj hočeva iti k počitku.«
5 Toda Marija ne more najti spanja, kajti sedaj je postala dolgo pričakovana slutnja dejstvo. Jezus je prenehal biti njen sin in stoji sedaj tako pomembno visoko nad njo!« -
6 Kje in kako bo On pričel Svoje delo? - Nato vendarle zaspi - in hitro je minila noč.

7. Jezus naznani Svoje slovo

1 Vsi so zgodaj vstali in Marija pripravlja zajtrk. Jakob stopi k njej in reče: »Marija!

Jezus danes zopet ni lege k počitku; kam neki naj bi odšel?«
2 »Jakob, opusti vse skrbi okrog Jezusa!« odgovori Marija. »On je naš Zveličar in naša sreča, kot ti to že dolgo veš; in danes ponoči mi je sporočil: »Sedaj sem na cilju!« Oh Jakob, če bi bili tudi mi tako daleč, potem bi bilo vseh skrbi in vse borbe v nas konec.«
3 Jezus vstopi. Prijazno pozdravi mater in brate in se obrne proti Mariji in reče: »Marija! Pusti vse skrbi že sedaj daleč za teboj! Kajti Bog se lahko razodene samo tam v Svoji čudovitosti, kjer Mu prihaja naproti resnično otroško zaupanje! Verjemi Mi, in vsa nebesa so ti pripravljena služiti.«
4 »Jezus, odvzemi mi breme iz mojega srca, kajti še sem Tvoja mati.«
5 »Katera boš ostala še naprej!« odgovori Jezus poln ljubezni. Ne spotikaj se ob nič, kajti Jaz sem človek in tvoj Sin! Moj notranji duh pa je Bog od večnosti do večnosti! Torej ostajaj v čisti ljubezni in midva bova ostala eno!«
6 Sedaj pa vsi sedejo k zajtrku; Joel uglasi svojo zahvalno pesem in vsi pojejo z njim, samo Jezus molči. Po zahvalni pesmi vsi molče jedo; nato Joel vstane in vpraša: »Jezus, greš danes z nami? - Veliko je še dela in želel bi, da bi bilo danes do sončnega zahoda gotovo!«
7 »Joel, Moj brat! Dopusti, da bomo danes in jutri praznovali! Tvoje delo je gotovo, kajti Jaz sem tako hotel! Kdo ve, kdaj bomo spet tako skupaj? Natan nima nobenega miru in bo kmalu tu. Zato naj bi tudi vi vsi skupaj doživeli velike Božje dobrote in čudovitosti.«
8 »Jezus, ti zvesti brat,« spregovori Joel ganjeno, »ali nismo že doživeli dovolj čudovitih stvari? Ja, slutili smo že dolgo Tvoje slovo, ker si sedaj mnogo bolj vesel in sproščen. Vendar, ker še vsi sedimo pri mizi, te prosim v imenu vseh bratov: Jezus, če Ti v Tvoji borbi nismo stali ob strani in Te tako pogosto nismo razumeli in smo Ti prizadeli bolečino, odpusti nam naše slabosti in nas obdrži v ljubezni, kot Tvoje brate!«
9 »Moj Joel in vi bratje! Ta prošnja ni potrebna. Ostanite zvesti in resnični v vsej ponižnosti; in pustite nad vsemi vašimi opravili vladati duhu ljubezni! Potem bomo eno v in skozi Očetovo ljubezen zvesto povezani in vi ste in ostanete Moji bratje tukaj, kot tudi v večnosti.«

8. Natan gleda v svoj notranji svet

1 Kot je rekel Jezus, pride Natan in prosi za potrpljenje, ker je prišel ob tako zgodnji uri, kajti: »Jezus in vi, poslušajte, jaz nimam nobenega miru in ne vem, kje ven, kje noter! Od včeraj je v meni neko bedno stanje, jaz lahko mislim kakor hočem, pa ne

pridem do nobene jasnosti. Proseče sem se obrnil na Jehovo; toda namesto, da bi bil mirnejši, sem postal še nemirnejši. Utrujen sem se valjal po ležišču. In ko sem končno zaspal sem imel zelo nenavadne sanje, katere so me po prebujenju še bolj vznemirile.«
2 Jezus reče: »Toda Natan! Ti kot duhovnik bi pa vendar lahko sam s seboj opravil in nam pokazal o sebi malo boljšo sliko! Kajti ti veš, da je človeški način redkokdaj koristen.«
3 »Ja Jezus! Ti bi lahko imel prav, toda Ti si ja povzročitelj mojega nemira! - ali naj vam povem moje sanje?«
4 »Ti jih lahko mirno poveš, zaradi volje bratov; kajti Jaz vem za tvoje sanje,« odgovori Jezus.
5 »Kaj? - Ti veš zanje? - Kako pa lahko to veš?«
6 »Natan, če Jaz tako hočem - Mi ni nič prikrito!«
7 Natan se čudi in nato pripoveduje: »Utrujen sem iskal spanec in pozabo, kajti, da je moja sramota odkrita mi ni šlo iz glave. Velikodušno ste ponujali in pred vsem Ti Jezus, meni roko in obnovljeno staro, vendar tako dolgo obstoječo prijateljsko zvezo. Nesramno in nizkotno sem mislil in ravnal in ljubezen sem poplačal z nevoščljivostjo in mržnjo! To mi ni šlo iz glave, da si me Ti, Jezus, spregledal - in, da to lahko z dejstvi dokažeš! - Končno sem sanjal in zelo živo sanjal: Bil sem lastnik zelo velikega posestva, imel sem veliko ljudi, veliko živine in velika polja. Odšel sem ven in pregledoval hleve. Živina je mukala, ker ni imela hrane! Iskal sem ljudi, da bi jih poslal nahraniti živali. Leno slonijo tam in govore: Natan, mi nimamo nobene hrane več! - Na polju je vsa letina požeta. Tudi mi nimamo kruha in to zrno je vse; priskrbi drugega. - Kaj, zakličem prestrašeno. - Nobene hrane za živino in nobenega kruha za nas? To ne more biti. Prepričaj se sam, mi odgovore. Jaz odhitim ven na polja. Nobene trave, nobene zelene krme, vse pokošeno in nobene nove rasti, ker že tedne ni deževalo. Nato grem na žitna polja. Za moža visoko stoji žetev, toda ko pridem bliže, ni na steblih nobenih klasov. Hitim na druga polja - tudi tu nobenega klasja! Tedaj pa se zgrudim na tla in bridko zajočem. - Nato pa prideš Ti Jezus, in vprašaš: »Natan, kaj pa si izgubil, da tako bridko jočeš?« Jaz pa rečem: Poglej tja - tam stojijo polja v čudoviti krasoti, toda brez klasov. Kaj naj se zgodi? - Kajti sedaj ne manjka samo kruha, temveč tudi posevka. - Ti pa odgovoriš: »Tu ti pa tudi Bog ne more pomagati, ker tu vidiš samo plodove tvojega posevka.« - Jaz se prebudim in, o groza, Tvoje besede zvenijo za menoj: Kar vidiš je plod tvojega posevka! O Jezus, kaj vse to pomeni? Daj mi zopet moj mir!«
8 »Natan, tvojega miru ti Jaz je morem povrniti, ker ti ga nisem vzel. Nihče ti ne

more nekaj vrniti, česar pred tem od tebe ni sprejel ali si vzel. Toda neka posebna okoliščina je to, ki te je pripeljala v to borbo in to je: Bog večni, ti je milostno naklonjen; On je prekrižal tvojo voljo. Skozi sanje ti je On pokazal tvoj notranji svet. Če bi sedaj umrl, bi v svojem svetu doživel isto - samo s to razliko: Iz teh sanj se še prebudiš, toda tam v onostranstvu, pa bi takšno stanje lahko trajalo večnosti.
9 Kajti: Kakšni posevki - takšna žetev!«
10 »Toda Jezus!« vpraša Natan prestrašeno, »ali nisem vse svoje življenje posvetil Jehovi? Ali Mu nisem služil od otroških nog in se držal zapovedi in prerokov, tako dobro, kot sem le mogel? In sedaj naj to nebi nič pomenilo? O Jezus, potem bi bilo bolje, če bi bil pogan in Baalov služabnik.«
11 »In bi v tvoji bedi padel še globlje!« odgovori Jezus. »Kajti tebi prinašajo tvoja tla še vedno stebla, čeprav brez plodov! (klasja).Kako pa ti bi bilo pri duši, če v nočni temi nebi vedel, ne kod ne kam in okrog tebe bi bilo samo skalovje in trdo kamenje? Še ni prepozno. Še lahko v upanju in veri tvoja tla na novo obdelaš in mi vsi ti hočemo pri tem pomagati. Natan! Zakaj Me nočeš razumeti? 12 V prvi vrsti odvrzi od sebe vso bojazen in strah pred nami in si misli: Mi smo tvoji prijatelji!«
12 »Jezus! Jezus! Jaz te ne razumem. Dobro občutim vašo ljubezen, toda kaj naj naredim? - Kaj je potrebno, da bom v sebi zopet našel mir in pokoj?«
13 »Ljubi Natan, povedal ti bom eno priliko, katera naj ti služi, kot odgovor. Ta stvar je preveč resna in zavisi samo od tvoje edine močne volje! Glej, neki oče je imel tri sinove. Najstarejši, obdarjen z velikimi duhovnimi darovi, očara svet s svojimi umetninami in znanostjo in njegova slava sega skoraj do neba. In kot je rasla njegova slava, je raslo tudi njegovo bogastvo. Toda notranje je bil ubog, kajti ni imel nobenega resničnega prijatelja in v urah tihe samote je strašno zmrzoval, kajti njegovo srce je hrepenelo po nečem drugem, tega pa ni bil deležen. Drugi sin pa je bil veternjak (lahkomiselnež); kakor pridobljeno, tako izgubljeno! Vse česar se je lotil se mu je posrečilo, toda z njegovo lahkomiselnostjo je zopet vse izgubil. Bil je priljubljen, dokler je imel sredstva; toda, ko ni ničesar več imel, je bil osamljen in kesanje mu je razjedalo srce. Najmlajši, tih in bolehen človek, pa je ljubil samoto. Živali v gozdu so bile njegovi prijatelji, ptički so bili njegov spremljevalci; in raje je sam trpel lakoto, kot da bi pozimi trpeli lakoto njegovi ljubljenci. Nekoč pridejo k njemu sosedovi otroci in on jih je učil čudovite stvari. Oni so se od njega učili spoznavati ne samo naravo in njena bitja, temveč tudi ljubiti! Pozimi pa, ko se niso mogli sestajati, je otrokom zelo manjkal njihov učitelj, prijatelj in dobrotnik. Ta najmlajši sin je postajal vedno srečnejši, kljub boleznim in težavam, kajti on je užival ljubezen svojih soljudi; in ta ljubezen je bila moč in veliko bogastvo njegovega srca! Tako ljubi Natan, tu imaš

zgodbo treh sinov. Vživi se vanjo in spoznaj kateremu si ti podoben!«
14 Pazljivo poslušajo ne samo Natan, temveč tudi mati in bratje; in tako reče Marija: »Toda Jezus, ali je zgodbe že konec? - tu manjka vendar še zaključek!«
15 »Sigurno imaš prav! Toda zaključek morate najti sami, ker je to samo prispodoba.«

9. Iz Jezusovega notranjega življenja

1 V tem trenutku vstopi v sobo Lea in reče: »Mati Marija, moja mati vprašuje, če sme priti k tebi, ker bi rada od tebe veliko zvedela - in lahko tudi jaz pridem zraven?«
2 Marija odgovori: »Povej tvoji mami, če ji njene dolžnosti dovoljujejo, je prisrčno dobrodošla; in ti mala Lea smeš vedno priti k nam, kajti jaz ljubim spodobne otroke.«
3 »Ima tudi Jezus rad otroke?«
4 »Vprašaj ga vendar sama; tam sedi z nami pri mizi.«
5 »Jezus, boš jezen, če te nekaj vprašam?«
6 »O ne, moj otrok! Jaz sploh ne znam biti jezen, ker ljubim vse ljudi, torej tudi otroke!«
7 »Tudi hudobne?«
8 »Ja mala Lea, tudi hudobne ljubim; ker oni večinoma ne vedo, da so hudobni.«
10 »Oh, potem si pa ti nenavaden mož! Mama vedno govori: »Hudobnih ljudi se je treba ogibati.«
11 »Ja, tudi tvoja mama ima prav! Ampak tiste, katerih se izogibamo, lahko vseeno ljubimo! Sedaj tega še ne razumeš, toda ko boš starejša, se boš naučila Me razumevati. Vendar pojdi sedaj, tvoja mama čaka na tebe.«
12 Kmalu nato pride Ada z Leo in solze hvaležnosti jo oblijejo, ko pozdravi Jezusa: »O Ti dobri človek! Kako te nismo poznali, sedaj pa si nas naredil za dolžnike!«
13 »Nikakor ljuba Ada. Ker pa si že enkrat tu, bi imeli tudi mi za tebe eno prošnjo, Glej, lahko bi nastopile okoliščine, da bi moja mati in Jaz bila odsotna tedne - ali celo mesece od doma; toda v hiši nebi bilo nobene gospodinje in nobene roke za urejanje. Tedaj bi potrebovali Moji bratje, četudi delajo daleč od doma, kdaj pa kdaj žensko pomoč. - Ali bi bila pripravljena izkazati Jožefovi hiši to službo?«
14 »Toda Jezus, le kako moreš to še vprašati, ko so od očeta Jožefa prihajale samo ljubezen, dobra dela in dobrote? O ne! Vaša ljubezen je kakor sonce in po tej ljubezni sem hrepenela in skoraj skoprnela. Kako je bilo to lepo, kadar je oče Jožef govoril o silnem blagoslovu Jehove in vodenju velikih prerokov. Ti Jezus, pa večinoma nisi bil doma in si veliko zamudil; res bi rada zvedela, kje si bil in zakaj nisi ostajal doma?«
14 »Ljuba soseda Ada,« spregovori Jezus, »hoteti in vedeti vse - ni dobro! Toda, ker

ima tudi Natan pravico zvedeti nekatere stvari o Meni, kar ga je pogosto motilo, želim vam vsem prikazati en del Moje notranje borbe in bojevanja. Glejte! - Večina ljudi Me poznajo samo kot zelo tihega, preprostega tesarjevega Sina! Vendar živi od otroštva naprej v Meni nagon za Božanstvo, za to, kar daje Moji duši resnično pravi zagon - prebivati tam, kjer se zadržuje Najsvetejši! Z notranjim svetim veseljem doživim pri tem, kako opažam vse več nanosa »nizkega« na Meni in v Meni! In v spoznanju tega, se istega osvobodim, pogosto šele z največjimi napori. Ja, spoznal sem silno nasprotje v Sebi, katero je hotelo ločevati Mene od te zaželjene Svetosti! Veliko in težko vprašanje vstane v Meni: Kako daleč sem pravzaprav zavezan temu nizkemu, napačnemu občevanju? Vendar besede ali misli tega vprašanja ne morejo razrešiti. Da bi se osvobodil tega biča, tega nagona v nizkosti, ki grozi, da bo preraslo vse kar je višjega, sem tudi Jaz zgrabil po močnih sredstvih! Tako sem pogosto iskal osamljene kraje in analiziral svoje bitje do najmanjšega. Tu sem doživel čudež nad čudeži in se umaknil v krasote, ki so Mi bile tako zaupne in poznane, kot nebi bil nikoli ločen od njih. Drugikrat sem zopet doživel »izvržek in pekel«, ostanem pa vseeno imun proti temu, zaradi predhodnih resnih bojev v Meni. Zopet drugič sem odšel na sejme in plesišča in pustil vsemu posvetnemu in njegovemu privesku delovati na Mene; toda, kot prečiščen, kot zvišen nad vsem tem, sem lahko tudi tu ostal nedotaknjen. Sredi greha in pregreh sem se čutil zaščiten, kot s kakšnim oklepom, ki nič ne prepušča! Ja, zavestno sem vstopal v pokvarjene in zablodele duše, ki so se Mi razodevale, kot veliki, veliki svet - in prehodil sem marsikatere globeli in puščave. Pri tem pa sem se šele učil spoznavati hrepenenje, ki hoče pomagati in še ne zna. Vedno večje je postajalo to hrepenenje v Meni. Vedno bolj sem se oddaljeval Mojemu naravnemu - človeškemu in iskal sedaj v Svoji notranjosti za tem, v koliko je tudi to dolžno, tu pomagajoče in razrešujoče delovati? - Tu sem gledal svoj lastni Jaz. In blaženo veselje prešine vse Moje bitje. »Kdo si Ti?« mu zakličem, »ki Me delaš tako srečnega?« - »Jaz sem Ti! Ti sem Jaz!« mi zazveni nasproti, in vsaka beseda je kot sveta glasba, je sveto življenje in novo nesluteno življenje je v Meni. Vendar znova moram spolniti tudi Moje zemeljske dolžnosti, kot človek, kot brat in kot sin. In glejte, ljubi bratje, za marsikatero od vas nerazumljeno besedo bi vam raje izkazal prijaznost, toda to ne gre. Kajti z žarečimi črkami mi je bil ’zakon’ v Meni vžgan in zato je veljala Moja težnja in prizadevanje samo izpolnjevanju tega zakona v Meni! In sedaj je končno ta velika želja dosežena: Jaz in Bog sva Eno!

15 Zaskrbljeno vpraša Marija: »Jezus, ali se Ti ne moreš motiti? Če bi bila to samo blodnja, kajti povezanost z Bogom? Marsikateri je že mislil, da je na cilju, toda ni bil niti na začetku! Kajti v življenju je veliko zmote.«

16 »Marija! Kdaj boš ti znala res verovati, da je temu tako? - Ali naj vedno govore najprej dejstva in te prepričajo? Samo svobodna, čista vera nosi moč. Vse drugo je malo vredno.
17 »Moj Jezus, jaz Te nočem pripeljati v dvome! Ti hodiš svojo pot, če mi v Tebe verujemo ali ne. Tako se bo godilo še mnogim Nazarečanom, slišali bodo in videli, pa vendar ne bodo mogli verovati.«
18 »Ne skrbi, zato pa bodo drugi verovali in bodo enako kot Jaz, gledali Božje krasote!«
19 Tudi mala Lea pazi na vsako besedo, katero spregovori Jezus in izgleda, kot bi jih tudi razumela. Nato gre k Jezusu in vpraša: »Ti Jezus, še vedno mi roji po glavi: Le kako lahko ljubiš zlobne, če si zlobnost spoznal za slabo! - Mamo je vedno strah, da bi lahko postali zlobni!«
20 »Lea! - Pazi na to: Jaz tebe resnično ljubim in ti tudi Mene - ali ne? To ti verjameš?«
21 »Ja, to ti verjamem.«
22 »Če pa si kdaj neposlušna, verjameš, da te potem nebi več ljubil?«
23 »Ti zame nebi mogel biti tako dober, ker jaz nebi bila več tista Lea, katero ti ljubiš!« -
24 »Pač, Moj otrok! Zapomni si za vse čase: Ljubi vse ljudi - vendar ne tisto, kar je na njih človeškega! Ljubi toliko, kot znaš in zmoreš - vendar nikoli zlobo in gnusobo! Vedno misli: Bog te je ustvaril, toda tudi vse druge! Bog je to dobro in samo dobro sprejme človek, kot darilo od Boga. Zlobnost pa je vedno en del od hudiča, ne sme pa se delati - temveč pa se mora premagati! In samo, kdor to premaga, je zmagovalec nad hudičem ali zlobo! Ali si to razumela?«
25 »Ja, Moj Jezus, jaz sem slišala in razumela! Toda jaz se hočem vseeno izogibati zlobnih ljudi, kajti oni bi me lahko oropali moje ljubezni do Tebe!«
26 O Moj otrok! Pridi na Moje prsi in si misli, da sem Jaz tvoj v nebesih živeči Oče! - Vendar molči, kadar mi veliki govorimo, kajti ti si še majhna!« Sedaj se privije mala Lea tesno k Jezusu. On pa govori dalje: »Ta otrok ima izredno ostrega duha in spoznava stvari, ki marsikateremu odraslemu ležijo še daleč in za takšne otroke je potrebna dvojna previdnost.«
27 »Zakaj pa to? Vpraša Lejina mati.
28 »Ker vsi tisti, ki imajo velikega silnega duha od zgoraj, ne smejo biti presajeni tako globoko v to živalsko in materialno, temveč v duhovno bitje. Kot drevo, ki postane večje in starejše, se vedno trudi, svoje korenine vrtati globoko in na široko v zemljo, da bo vedno bolj sposobno se zoperstaviti vsem viharjem in znalo kljubovati vsem

nevarnostim - tako tudi mi ljudje. Zato moramo korenine pognati globoko v duhovno zemljo, če hočemo obstajati! Koliko globlje se pogrezamo v to čisto resnično Božje življenje, toliko bolj smo primerni za to življenje. Samo leni in ošabneži ležijo skoraj izkoreninjeni na tleh in tožijo, naj jim Bog pomaga. Bog pa je vse tako modro uredil, da mora biti vsak svoje lastne sreče kovač!«
29 Jezus zamišljeno pogleda Natana - potem pa govori dalje: »Natan, ne pogleduj Me tako neverno, kajti tvoja notranjost je kot ogledalo in tvoje misli ležijo pred Menoj, kot odprta knjiga. Če se nebi počutil kot premaganec, bi se hotel sedaj z Menoj pravdati! - Toda Jaz ti povem, da zaradi pravdanja in sojenja se nismo zbrali skupaj, temveč da bi se zedinili! Bodi ponižen in majhen in se uči od Mene, potem boš na pravi poti v tvojo notranjost! Samo Bogu služiti - naj bo tudi tvoja sveta naloga!«
30 »Jezus, od kod pa prihaja Tvoja modrost in moč?« vpraša Natan skoraj prestrašeno. »To vendar ne more biti, da bi bile modrost, moč in pamet uskladiščeni v Tvojem srcu! Zakaj ne piše nič pri Mojzesu ali v drugih pismih o tem, kako si to priborimo?«
31 »Natan! Ker vi največ časa vašega življenja duhovno spite, kot sedaj Lea tu spi in sanja. Še več ti nočem povedati, ker naj bi resnico našel sam.«
32 Ada vzame malo Leo Jezusu iz naročja, jo položi na počivalno klop in se opraviči zaradi svojega otroka.
33 Jezus pa reče: »Ada, otroke jaz vedno ljubim in mala Lea Me ljubi še prav posebno, zato ne bodi v skrbeh zaradi nje. Toda z Marijo se lahko potrudiš pripraviti kosilo. Mi pa ljubi bratje, in ti Natan gremo na hrib; v dveh urah bomo spet nazaj!«
34 Reče Joel: »Brat, kaj pa bodo ljudje o nas govorili, da danes ne opravljamo dnevnega posla!«
35 »Saj je dobro, Joel! Da se o nas ne bo govorilo veliko dobrega je poznano, vendar jih zato ne bomo kaznovali. In potem je tudi natan v naši sredini. Torej nobenih skrbi! Ne glej na govorjenje in delo ljudi, temveč pokaži ljudem svojega obujenega notranjega duha!«

10. Posvetitev na hribu

1 Sedaj gredo vsi proti hribu in se tam sprostijo.
2 Jezus opazi: »Natan, ti si postal res utrujen od poti? - odpočij si zdaj; kajti, če hočeš velike in mogočne misli sprejeti, moramo biti spočiti. Jaz pa nisem utrujen, če tega nočem in vendar nisem včeraj niti danes spal, temveč sem bedel. - Duh v Meni je tisti, ki me ohranja budnega.
3 Ljubi bratje! Poslušajte sedaj, kaj vam imam tukaj za povedati: Sedaj vas

zapuščam in grem ’Mojo pot’! Vi veste, da je bil že od Noeta Rešitelj zaželjen; od Abrahama - direktno pričakovan! Res je ustvaril Bog Gospod možnost, da naj bi duh iz Boga v notranjosti vsakega človeka vsemu gospodoval in tudi vse izvrševal. Toda to ni še nikomur uspelo. Res je bilo od posameznikov veliko doseženega in blagoslov nad blagoslovom so s tem doživeli ljudje; toda trajnih vrednot ni nastalo nič. Sedaj je to uspelo Meni, v vseh teh letih, odkar Me poznate: Vse meseno - duševno podredit duhu! - Sedaj ustvarjam v čistem božjem duhu delo, katerega vrednost bo trajala večno in vsem ljudem in bitjem bo to prišlo prav!
4 Ti brat Joel, si dedič po očetu Jožefu; vsi ljudje pa, med njimi tudi ti, so potem Moji dediči! Kar bom ljudem zapustil jaz, bo komaj poznano, razen, ko pride stiska, ki bo zajela vse ljudi in jih pripeljala po dolgih utrudljivih zmotah končno tako daleč, da se bodo obrnili od njihovih posvetnih misli in dejanj v duhovno - kar jim hočem pokazati in dati - da bodo verovali in Mi potem sledili!«
5 »Ljubi Jezus,« reče Natan razmišljajoče, »Ti si bil v Nazaretu moj otrok skrbi. Vsi so se uklanjali zakonu in božjim besedam, samo Ti si hodil svoje lastne poti. Sedaj pa ti moram verjeti, ker me Ti siliš k temu, da Ti ne morem z ničemer nasprotovati! Toda jaz, kot duhovnik, te sedaj vprašam: Jezus, kot človek - ljudi: Ali se ne motiš? Ali si tako prepričan o Tvojih idejah, da lahko Tvoje življenje vržeš v skodelico na tehtnici? Glej, včasih te prevzame takšna notranja moč in življenjska obilica, da verjameš da si velikan; vendar naslednji dan - o kako si zopet majhen in brez volje!«
6 »Ljubi natan! Tvoj govor je res dober in resničen za nekatere, toda na Meni ga ne moreš uporabiti. Kajti vse skozi sem sam sebe preizkusil in v zadnjih tednih sem prevzel zadnje preizkušnje. Kajti Moje meso je premagano in v Moji duši je vseskozi poduhovljeno! Toda dokaze je potrebno še prenesti velikim in mogočnim mračnjakom v onostranstvu. Kajti tudi tja bom vrgel Svoje žarke življenja. Tudi prebivalcem velikega duhovnega kraljestva naj bo dana priložnost videti to - kar vi vidite. Vsa nebesa so odprta! Skozi neskončne prostore zveni petje in vriskanje, kajti na tej Zemlji se sedaj razodeva Bog kot sveta ljubezen in hoče vsem, vsem pomagati.
7 Vse okrog Jezusa molči. Nihče si ne drzne spregovoriti niti besede; tudi Natan je premagan. In v tej tišini se izvrši notranja posvetitev.
8 Zatem spregovori Jezus: »Bratje! V duhu večne Božje ljubezni se vam zahvaljujem, kajti vi ste mi pomagali do tukaj, v tem, ko ste dovolili Me varovati. Vendar v tej uri vam polagam prošnjo, veliko in nujno, na vaše srce in ta je: ne bodite ponosni in ošabni, če boste slišali o čudežih in dejanjih vašega brata Jezusa! Kajti dogajale se bodo silne stvari! In tempelj tudi ne bo mirno gledal, če bom mogoče najboljše prepričal za Moj nauk življenja. Ostanite ponižni, ostanite majhni in tihi, vendar

povezujte se še vedno z notranjim duhom v Meni. Kajti ta duh je Bog od večnosti do večnosti!
9 Potem ste blagoslovljeni ne samo za sedaj, temveč za večnosti: Niste blagoslovljeni, ker sem bil vaš brat - o ne, temveč, ker blagoslov izhaja samo iz Boga, ki sedaj hoče prebivati tudi v vas in tudi naj prebiva! Od sedaj naprej so vsi ljudje Moji bratje, če borijo in bojujejo za tega Duha, ki živi v Meni. In ta se imenuje: LJUBEZEN - LJUBEZEN - LJUBEZEN! Od sedaj naprej ne obstajajo več nobena krajevna nebesa. Kajti vsepovsod bodo nebesa, kjer bo ta Duh Božje ljubezni življenjska podlaga!
10 Od sedaj naprej nebo več nobenega prekletega in zavrženega; kajti božja ljubezen je usmiljenje in samo usmiljenje! Od sedaj naprej je od vsakega človeškega srca zgrajena pot do srca Boga in naj vsem, vsem prinese blagoslov. Vendar, če nekdo po tej srčni poti ne hodi, si mora sam sebi pripisati, če v sebi ne more najti nobenih nebes. Kajti poslušajte bratje: Na začetku je bila Večna Beseda, ki je vse priklicala v življenje s svojim: NAJ NASTANE! Ta beseda je bila Bog Sam! In ta beseda je postala sedaj živa v Meni. Tako živa, da sem prenehal biti nekaj svojemu lastnemu jazu! In kar sem postal sedaj, sem postal skozi to živo Božjo besedo!« -
11 »Brat Jezus,« spregovori Joel, » zaradi Tvojega govora smo onemeli! Govoriš nam, da moramo razumeti, če boš odšel od nas. Zakaj ne rečeš: Pridite, pojdite zraven; kajti vi imate največjo pravico, da Mi sledite! Koliko krasot smo že doživeli s Teboj in, da Te ljubimo, to veš ti bolje, kot mi lahko povemo.«
12 »Ljubi Joel, si pozabil, da se mi ne moremo nikdar in nikoli ločiti? Kaj bi koristilo, če bi šli z Menoj, če bi bilo to samo na zunaj? Seveda zavrniti ne morem nobenega; vendar je Moj nasvet takšen: Ostanite v Nazaretu in bodite luč v teh mračnih zidovih! Darujte vsem ljudem ljubezen in pravo luč! To je Moja želja za vas v tej uri. Toda sedaj pojdimo domov kajti mati ima pripravljeno kosilo; in ti Natan, bodi naš gost!«

Po opazovanju

Preden je lahko izšel dolgo zaželjeni Božji klic Jezusu, nastopiti Njegovo sveto delo rešenja, je moral On iti skozi velike preizkušnje, da bi Božjo odrešilno moč Njegove ljubezni dokazal Sebi in drugim, kot nepremagljivo.
Jezus, kot poklicani Rešitelj vseh človeških zmot mora te osovražene soljudi, ne samo znati s popolnim mirom vzdržati, temveč sovraštvo in nevoščljivost znati odrešiti od prekletstva njihovih mračnih namenov.
Ta sveti Božji klic pa ni bil poslan po angelu, temveč je on izzvenel v Njegovem notranjem življenju skozi čistost osvetljen samozavesti: Bog in Jaz sva sedaj Eno!

Kar nam pove, biti eno s tem praognjem Božje ljubezni, ki obsega vse vesolje. To lahko preberemo že v 4. Pogl. III. Zvezka in v 4. Pogl. IV. Zvezka.
Stoji pa še toliko svetih in silnih razodetij iz našega lastnega notranjega življenja med vrstami, da lahko vsak zvezek mirno sedemkrat preberemo - da bi lahko spoznali samostojno spoznali te skrivnosti v njih in jih oblikovali v lastne besede, da bi s tem postale naša lastnina!

Jezus nastopi s svojim učencem

Pregled

V nebeški harmoniji, obkrožen z vsemi dušami vzame Jezus sedaj slovo od svojcev v hiši staršev, kot notranje dozorel. Vendar hkrati doživimo, koliko truda in potrpljenja je še potrebno, da se popravijo stara ukoreninjena pričakovanja Judov. Vsakemu posamezniku poskuša Jezus pojasniti, da vzrok njihovega suženjskega položaja ne smejo iskati pri Rimljanih, temveč je treba iskati mnogo globje, v starem podedovane zlu trdosrčnosti proti Bogu in sočloveku, s čimer se vse človeštvo obojestransko zasužjnjuje! (Ne samo takrat, temveč od nekdaj in še do danes).
Zato hoče ta, že od Adama napovedani Rešitelj sedaj vse narode osvoboditi od tega podedovanega zla, vendar ne s kakršnokoli silo, temveč z Njegovim razodetjem o nesebičnem delovanju ljubezni, kar nam hoče dokazati s Svojim lastnim zgledom. Čisto nove poti k notranjemu bogastvu nam kažejo, da bi se s tem vsakdo učil o vseh teh sijajnih sposobnostih v lastnem srcu, kako jih pravilno uporabiti.
Toda samo prostovoljno sme naša duša Njemu slediti v te skrivnosti. V tem slučaju nam hoče On pomagati našo nesebično ljubezen v korist drugih uresničiti, da bi na tej pogosto težki poti samozatajevanja zemeljskih želja, se dvigali navzgor, do višjega cilja notranjega razvoja, do naše podobnosti Bogu.